

ἐν ἧ οἱ τέσσαρες Πατριάρχαι ἐπαρουσίασαν, ἀκυρώσαντα τὰ ὑπὸ τῆς Φλωρεντινῆς συνόδου ὀρισθέντα, συνεκροτήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1450, ὡς ἀνωτέρω εἶρηται.

ΙΣΤ' ἘΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ.

Μανουὴλ ὁ Πελοποννήσιος, ἐκ Κορίνθου, μαθητὴς Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου, ἤχμαζε κατὰ τὸ πρῶτον ἧμῖσι τῆς δεκάτης ἕκτης ἑκατονταετηρίδος· ἦν δὲ κατὰ Μαλαξὸν σοφώτατος καὶ θεολογικώτατος, καὶ εἶχε τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου ῥήτορος ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ Παχωμίου, τοῦ Θεολήπτου καὶ τοῦ μετὰ τὸν Θεολήπτου πατριαρχεύσαντος Ἰερεμίου. Ἐτελεύτησεν ὑπέργηρος ἐν ἔτει 1551 (α). Συνέγραψε 1) Ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴν τῶν κεφαλαίων τοῦ Φρά Φραγκίσκου ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Κηρύκων, ἐν ἧ διέλαβε περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, περὶ Ἀζύμων, περὶ καθαρτηρίου πυρός, περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἁγίων, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Πάπα, περὶ τοῦ βαπτίσματος κτλ. Τὸ πόνημα τοῦτο συγγραφὴν ἐν ἔτει 1523 ἐξεδόθη ὑπὸ Στεφάνου Le Moigne, *Varia Sacra*. Tom. 1. ἐν Λουγδούνῳ τῶν Βαταβῶν τῷ 1685· ἀλλ' οὐχὶ πλήρες. 2) Εἰς δύο συλλογισμοὺς λατινικοὺς ἀποδεικνύοντας καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα, ἀνασκευαστικὸς μὲν αὐτῶν, κατασκευαστικὸς δὲ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ Πατρός. Ἐρρέθη δὲ πρὸς τὸν Κύριον Γεράσιμον τὸν ἐνεγκόντα αὐτούς. 3) Περὶ Μάρκου μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου, καὶ κατὰ Γεμιστοῦ καὶ Βησσαρίωνος. 4) Βιβλίον κατὰ τοῦ περὶ

(α) Βλ. Κωνσταντίου Α' Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Συγγραφαὶ Ἐλάσσονας σελ. 348. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866.

